



CAFÉ “DE BEUK”

Blijspel in drie bedrijven

door

KLAAS KIELMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CAFÉ “DE BEUK”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KLAAS KIELMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Simon - eigenaar café "DE BEUK"

Sientje - vrouw van Simon

Leendert - boer / klusjesman

Truus - vrouw van Leendert

Katrien - buurvrouw (brutale betweter)

Aaltje - dochter van Katrien (wordt klein gehouden)

Albert - dorpsbewoner (woont nog steeds bij zijn ouders en niet de slimste)

Gerrit - dorpsbewoner

Sofia - gast

Politieagent

Het tweede bedrijf speelt enkele dagen na het eerste. Het derde bedrijf speelt enkele dagen na het tweede.

DECOR:

Het dorpscafé is eenvoudig ingericht waar de tijd heeft stilgestaan. Linker zijkant raam of ramen, linksachter een deur naar buiten, midden een doorgang naar keuken, rechter zijkant een deur naar achter.

Midden voor de doorgang naar de keuken staat de bar met vier barkrukken.

Achter de bar een kast met flessen drank en glazen.

Extra leuk als er een tapkraan is die ook werkt en in het derde bedrijf gebruikt kan worden.

Links en rechts aan de zijkanten een kleine tafel met twee of drie stoeltjes.

In het midden schuin voor de bar een klein stamtafel met drie of vier stoelen.

Verdere wanddecoratie naar eigen idee.

EERSTE BEDRIJF

SIMON: *(op met post in de hand)* Nou, die postbode mag in het vervolg mijn deur ook wel voorbij gaan, want hij brengt niet veel goeds.

LEENDERT: *(zit aan de bar)* Het is toch leuk om post te ontvangen?

SIMON: Ja, maar hij zou maar eens een keer wat goeds brengen in plaats van die blauwe enveloppen.

LEENDERT: Daar had mijn vader vroeger ook een verschrikkelijke hekel aan, hij vond dat maar weggegooid geld.

SIMON: Jouw vader had veel meer geld, dus die kon het makkelijk betalen.

LEENDERT: Toch had hij er een verschrikkelijke hekel aan als er weer betaald moest worden.

SIMON: Nou, ik wil wel een miljoen belasting betalen, want dan heb ik er ook naar verdiend.

LEENDERT: Als ze er maar iets nuttigs mee deden, dan was dat niet zo erg, maar het meeste wordt verkeerd besteed. Kijk nou naar die Albert Boer, die werkt niet maar krijgt elke maand wel zijn geld.

SIMON: Maar hij schijnt wel iets te hebben.

LEENDERT: Wat heeft hij dan?

SIMON: Ze zeggen dat hij een lui oog heeft.

LEENDERT: Daarom kan hij toch wel werken?

SIMON: Nee, dat kan niet, want men zegt dat hij het door zijn hele lichaam heeft. Maar hij hoeft ook niet meer te werken, want hij heeft nu genoeg geld.

LEENDERT: Hoe kan dat nu zo ineens?

SIMON: Weet je dat niet, kijk je dan geen tv? Katrien vertelde ons dat hij de hoofdprijs heeft gewonnen bij Linda de Mol in de Miljoenenjacht.

LEENDERT: Dat zal wel! Flauwe kul zeker?

SIMON: Nee echt, hij heeft 5 miljoen gewonnen.

LEENDERT: Wat moet zo'n vrijgezel daar nu mee? Gaat nooit uit, komt nergens. Wat jammer van dat geld. Ik zou het beter kunnen

gebruiken.

SIMON: Dat gaat nu misschien wel veranderen.

LEENDERT: Misschien komt hij hier nu ook wel eens een keer en geeft een rondje.

SIMON: Had ik het maar gewonnen, want ik kan het heel goed gebruiken.

LEENDERT: Dat wil iedereen wel winnen. Maar heb jij dan geld nodig?

SIMON: Jij hebt makkelijk praten, maar je vergeet zeker dat er in het dorp net een nieuw dorps huis is geopend. Dat weet je toch? De Antenne.

LEENDERT: Je hebt gelijk, dat was ik even vergeten. Mijn buurman vertelde dat het er heel mooi uitzag.

SIMON: Maar het brengt ons niets en dan al die blauwe enveloppen. Er komen steeds minder gasten te slapen en ik wil ook nog graag iets verbouwen.

LEENDERT: Nou, dan moet je Albert maar vragen, misschien wil die je wel helpen.

SIMON: Dat geloof jij zeker. Nu hij geld heeft gewonnen wordt hij nog zuiniger.

LEENDERT: Dan zal ik je maar gauw betalen en dan ga ik naar huis, want Truus zal het eten wel klaar hebben.

SIMON: Dat is precies € 9,50.

LEENDERT: Hier heb je € 10,00. Laat de rest maar zitten, is alvast een begin voor de verbouwing.

SIMON: Ja, spot er maar mee, maar het zijn voor ons moeilijke tijden.

SIENTJE: *(op uit keuken)* Dag Leendert, het is prachtig weer. Hoef jij dan niet te werken op de boerderij?

LEENDERT: Ja, maar ik ga nu eerst naar huis om te eten, want Truus zit vast op mij te wachten.

SIENTJE: Volgens mij ging ze hier net langs op de fiets.

LEENDERT: Dan gaat ze natuurlijk kijken waar ik ben.

SIMON: Dat wordt dan even zoeken voor haar, want ik denk dat ze niet verwacht dat je hier zit.

LEENDERT: Nee, dat denk ik ook niet, maar wat moet ik nu doen,

want ze vindt het vast niet leuk dat ik hier zit.

SIMON: Zeg maar dat je je brood bent verloren en hier even een plakje brood hebt gegeten.

SIENTJE: En jullie denken dat ze dat gelooft? Nou, vergeet dat maar, want zo dom is ze nou ook weer niet.

GERRIT: *(op van buiten)* Goedemorgen. Zo, daar zitten jullie.

LEENDERT: Ha die Gerrit, dat is een poosje geleden.

GERRIT: Ja, dat klopt. Mag ik een kop koffie?

SIMON: Ik breng het zo even.

LEENDERT: Blij je weer eens te zien. Hoe gaat het?

GERRIT: Met mij gaat het goed.

LEENDERT: Dat kun je wel zien. *(slaat op dikke buik)*

GERRIT: Ha ha ja, vroeger was het een wasbordje, maar nu is het een droogtrommel.

SIMON: Ik zie dat jouw kopje ook leeg is. Wil je nog een?

LEENDERT: Natuurlijk niet. Wat moet ik nu met twee lege kopjes!

SIENTJE: Wat ben je laat. Heeft de hond zich verslapen?

GERRIT: Nee, dat valt wel mee, maar ik had vanmorgen al een discussie met moeder de vrouw.

SIENTJE: Hoezo, er is toch niets aan de hand?

GERRIT: Nee, maar ze wilde vanmorgen naar de stad en ik zou haar met de auto moeten brengen.

SIENTJE: En daar had je geen zin in?

GERRIT: Klopt, ik had er geen zin in.

SIENTJE: Is ze nu niet gegaan?

GERRIT: Jawel, maar ik vroeg haar: hoe zou je het vinden om je in een lange wagen met chauffeur te laten brengen.

SIENTJE: En toen.

GERRIT: Ja graag, zei ze, dat lijkt me geweldig. Ik zei: ga dan maar met de bus.

SIENTJE: Wat flauw.

GERRIT: Ja, maar mijn vrouw heeft AOW.

SIENTJE: Zo oud is ze toch nog niet.

GERRIT: Altijd Onder Weg.

LEENDERT: Wat heb ik gehoord, Gerrit, ben jij bij een zangvereniging?

GERRIT: Dat klopt, het is vreselijk gezellig en we komen drie keer per week bij elkaar.

LEENDERT: Wat doen jullie dan zoal?

GERRIT: We zijn aan het kaarten, moppen vertellen en bier drinken.

LEENDERT: Het is toch een koor? Wanneer zingen jullie dan?

GERRIT: 's Avonds laat als we naar huis gaan.

LEENDERT: Maar jij mag toch maar twee biertjes drinken van je dokter?

GERRIT: Dat klopt, maar ik heb nu zes dokters.

LEENDERT: Hoe kan dat nou?

GERRIT: (*blaffende hond*) Ik ben bij de groepspraktijk. Mijn hond blaft, ik moet maar weer eens verder. Ik kom later nog wel even weer langs om te betalen, tot ziens. (*af naar buiten*)

SIMON: Is goed, ik noteer het wel even.

ALLEMAAL: Tot ziens, Gerrit.

SIMON: Hij heeft een mooie hond, maar klopt het dat hij eerst een andere had?

LEENDERT: Ja, hij had eerst een andere maar die is dood gegaan.

SIMON: Dat wist ik niet, al lang geleden.

LEENDERT: Ken je dat verhaal niet.

SIMON: Nee, was er met die andere iets aan de hand of zo?

LEENDERT: Hij dacht dat de hond dood was.

SIMON: Dat kun je toch wel zien.

LEENDERT: Dat klopt, maar Gerrit vertrouwde het niet helemaal en ging naar de dierenarts.

SIMON: En die zei: hij is dood.

LEENDERT: Nee, hij zegt: leg hem maar even op de behandeltafel. En toen ie er op lag deed de dierenarts een luikje open, daar kwam een kat uit, die springt op de behandeltafel, rent over de hond heen en verdwijnt weer achter het luikje. De hond reageert helemaal niet dus de dierenarts zegt: het klopt, uw hond is dood.

SIMON: En toen.

LEENDERT: Gerrit was natuurlijk sneu, maar hij vroeg: wat kost dit consult? 589 euro zegt de dierenarts.

SIMON: Waarom was dat zo duur?

LEENDERT: Dat vroeg Gerrit ook, maar de dierenarts zegt: 10 euro administratie kosten en 579 euro voor de CAT scan.

SIENTJE: *(staat dicht bij de buiten deur)*

TRUUS: *(op van buiten)* Dag Sientje, is Leenderto daar zit je, weet je wel hoe laat het is? En ik zag dat je op het land nog niets heb gedaan.

LEENDERT: Ja kijk, dat zit zo...

TRUUS: *(boos met harde stem)* Niks! Ik heb je al vaker gezegd dat ik niet wil dat je overdag in de kroeg zit en dan de rest van de dag ligt te slapen. Als dit zo door gaat, dan verdwijnt ons geld als sneeuw voor de zon en moeten we straks de boerderij verkopen.

LEENDERT: Ach Truus, zo erg is het toch nog niet? Ik had mijn brood verloren en ik dacht: laat ik bij Simon even een broodje gaan eten, want steeds heen en weer rijden kost ook veel tijd.

TRUUS: Nou, je had beter even naar huis kunnen gaan, want je bent nu al de hele morgen onderweg en zoals ik al zei: je hebt nog niets gedaan.

SIMON: Ja Truus, maar dat is niet helemaal Leendert zijn schuld, want ons brood was nog bevroren en moest dus eerst ontdooien.

SIENTJE: Waarom heb je het dan niet even in de magnetron gedaan, want dat gaat heel snel.

SIMON: Ja, nou, ik denk dat de stekker kapot is of zo, want hij deed het niet goed.

SIENTJE: *(gaat naar de keuken)* O kijk, de stekker zit niet in het stopcontact.

SIMON: Dan zal dat de reden zijn dat ie het niet doet.

LEENDERT: En daar moest ik de hele tijd op wachten.

TRUUS: En dat vond jij natuurlijk verschrikkelijk. Nou, daar trap ik niet in en ik wil dat je nu mee naar huis gaat, dan zullen we dit even samen bespreken. *(samen af naar buiten)*

SIMON: Waarom moest je nou zo nodig kijken wat er met die magnetron aan de hand was? Ik wist wel dat de stekker er niet

in zat, maar ik moest toch wat bedenken.

SIENTJE: Je weet dat ik niet van liegen hou en zeker niet tegen onze klanten.

SIMON: Maar je moet soms wel eens iets doen om geld te verdienen, want zo geweldig gaat het hier ook niet.

SIENTJE: Maar zo erg is het toch niet? Er komen regelmatig mensen koffie drinken.

SIMON: Ja, dat mens met haar dochter, de hele morgen hier zitten en een kop koffie en een flesje fris. Nou, dat schiet op.

SIENTJE: Ze komen regelmatig en die vrouw heeft alleen maar AOW en haar dochter een uitkering.

SIMON: Laat die dochter dan gaan werken, want ik heb nog nooit gehoord dat ze heeft gewerkt.

SIENTJE: Misschien is het wel iets voor ons, want je weet dat ik die steile trap niet op durf en mijn moeder de kamers boven moet laten doen en die is ook niet meer de jongste.

SIMON: Heb je er ook over nagedacht hoe je haar wil betalen, want ze zal het zeker niet gratis doen.

SIENTJE: Misschien mag ze hier wel komen werken met behoud van haar uitkering. Ik sprak laatst iemand bij de supermarkt, die werkte daar ook met behoud van haar uitkering. Dat noemen ze een stageplek.

SIMON: Als het op zo'n manier kan, dan mag je haar wel vragen. Hoeft je moeder ook niet meer te komen en kunnen we dat geld ergens anders voor gebruiken.

SIENTJE: Ik loop even naar ze toe om te vragen of ze dat wil en mag van haar moeder. *(af via keuken)*

SIMON: Doe je best. Wat kan ik nu doen om aan wat extra inkomsten te komen? Had ik die prijs maar gewonnen, maar het spreekwoord zegt het al: het geluk is altijd met de dommen.

SOFIA: *(op van buiten)* Goedemiddag meneer. U is de baas? Ik kom vragen of u heeft een kamer.

SIMON: *(staat haar opvallend te bekijken)* Nou, misschien wel, maar dan wil ik eerst weten wie jij bent en waar je vandaan komt.

SOFIA: Ik ben Sofia, ik kom uit Bulgarije en ik altijd gewerkt hebben in Utrecht.

SIMON: En waarom werk je dan nu niet meer, of ben je ontslagen?

SOFIA: Ik altijd veel hebben gewerkt met mannen, was heel leuk werk, maar nu huis door burgemeester zijn gesloten.

SIMON: Och, wat erg dat je uit je huis bent gezet en je daardoor geen werk meer hebt.

SOFIA: Ik nu ga zoeken naar boer.

SIMON: Die zijn hier genoeg.

SOFIA: Ik wil kijken of hier misschien mannen zijn die met mij willen werken.

SIMON: Je wil nu hier komen werken, maar wat voor mannen moeten dat dan zijn, want de meeste die hebben al werk.

SOFIA: Dat niet zoveel uitmaken, maar wel mannen die hebben geld om samen dan wat te kunnen opzetten.

SIMON: Maar zoveel mannen wonen hier niet die veel geld hebben. Ja, misschien één, maar verder denk ik niet.

SOFIA: Ook mannen kunnen zijn uit andere stad of dorp.

SIMON: Nou, maar hoe weten ze dan dat jij hier woont?

SOFIA: Ik het direct gaan zetten op de website en advertentie in krant en dan ook met telefoon van hier. Als ze dan bellen voor mij u zeggen: is goed ik hier werken.

SIMON: Dan moeten we natuurlijk nog even de prijs voor de kamer bespreken.

SOFIA: Is geen probleem. U zorgen veel mannen met mij willen werken, ik u dan veel zal betalen.

SIMON: Dat is afgesproken. Ik zal je even helpen om je koffers naar boven te brengen en je kamer te wijzen.

SOFIA: Misschien jij nog tijd hebben om even bij mij te blijven, kunnen wij leren elkaar goed.

SIMON: Nee, dat hoeft niet, want ik heb werk genoeg.

SOFIA: Jij toch moeten proberen uurtje vrij maken voor mij, wij denk ik heel goed kunnen werken samen.

SIMON: Ik breng je eerst even naar je kamer, dan kijken we later wel wat er mogelijk is. (*pakt de koffers*)

SOFIA: Hier jij zeker geen spijt van zullen krijgen.

SIMON: Hier zit meer in dan alleen een paar slipjes, want die zijn niet

zo zwaar.

SOFIA: Ja, is beetje zwaar, maar jij wel voorzichtig mee moeten zijn.

SIMON: Ik hoop dat ik ermee de trap op kom.

SOFIA: Ik wil zeggen aan u als vreemde mensen naar mij vragen u zeggen ik heet mevrouw Jansen.

SIMON: Waarom moet ik dat zeggen?

SOFIA: Zij misschien anders denken ik kom uit vreemd land en zij gaan stellen vragen.

SIMON: Is goed, ik zal er om denken. Kom maar mee, dan zal ik de koffers naar boven brengen. *(beiden af naar achter)*

SIENTJE: *(samen op van buiten)* Kom maar binnen, dan kunnen we dit gelijk even met Simon bespreken. Hij is hier niet, zeker even naar de wc. Zal ik koffie voor je inschenken?

KATRIEN: Ja, dat is goed en doe voor Aaltje maar een flesje fris met rietje. Uit een flesje drinken kan ze niet maar zuigen aan een rietje kan ze als de beste. Als baby had ze haar flesje ook altijd heel snel leeg.

SIENTJE: Goed dat jullie tijd hadden om even mee te gaan, kunnen we gelijk alles ook even met Simon bespreken. Kijk eens aan, koffie en een flesje fris met een rietje.

KATRIEN: Ja, dat soort dingen moet je direct regelen voordat mensen weer van gedachten veranderen.

AALTJE: Mag ik al een beetje fris drinken, moe, of moet ik wachten tot jullie koffie gaan drinken?

KATRIEN: Drink het maar op, want als je hier gaat werken krijg je vast wel vaker een flesje en dan hoef je ook niet op mij te wachten of te vragen.

AALTJE: Dan drink ik hem gelijk leeg, want misschien krijg ik nog wel een.

SIENTJE: Doe nog maar even rustig aan, want je bent nog niet begonnen te werken.

KATRIEN: Hebben jullie gisteren iets bijzonders gegeten.

SIENTJE: Hoezo?

KATRIEN: Omdat Simon nog steeds niet terug is van de wc.

SIENTJE: Je hebt gelijk, het duurt wel erg lang. Misschien staat hij

wel buiten in de tuin met iemand te praten. Zou jij even willen kijken, Aaltje, of hij daar is en dan zeggen dat hij direct moet komen.

AALTJE: Ja hoor, dat wil ik wel even doen, lijkt het net of ik vandaag al begin te werken. *(af naar achter)*

KATRIEN: Heb jij dat verhaal ook al gehoord van Albert Boer?

SIENTJE: Hoezo, heeft hij een ongeluk gehad?

KATRIEN: Nee, hij staat in de computer te koop.

SIENTJE: In de computer te koop.

KATRIEN: Ja, hij is op zoek naar een vriendin en nu staat hij in de computer.

SIENTJE: Ik denk dat dit wel anders gaat, maar hoe weet je dat?

KATRIEN: Nou, iemand heeft hem hiermee geholpen, want zelf heeft hij geen computer.

SIENTJE: Dat is heel aardig. Hebben jullie ook een computer? Dan kon Aaltje dat ook wel gaan doen.

KATRIEN: Nee, die computer is van mijn man en die wil niet graag dat er andere mensen aan zijn computer zitten.

SIENTJE: Dat is jammer, anders had ze zich ook kunnen aanmelden op zo'n pagina.

KATRIEN: Ik weet niet of dat verstandig is, want je hoort soms rare verhalen.

SIENTJE: Dat valt toch wel mee en bovendien Aaltje is toch oud en wijs genoeg.

KATRIEN: Oud misschien wel, maar voor de rest weet ik het niet. *(gestommel achter)* Maar stil! Volgens mij komen ze er aan.

AALTJE: *(samen op van achter)* Ik heb hem gevonden hoor.

SIMON: Zo, daar ben ik al. Is er wat aan de hand? Want ik moest direct komen, zei Aaltje.

SIENTJE: Heb je al die tijd op de wc gezeten?

KATRIEN: Ja, want ik zei al tegen Sientje: hebben jullie iets vreemds gegeten?

SIMON: Nee, ik heb even de koffers naar boven gebracht.

SIENTJE: Hebben we gasten? Dat is mooi. Zijn het leuke mensen?

KATRIEN: Zijn het bekenden of zijn ze hier nog niet eerder geweest?
Je weet, ik ken veel mensen.

SIMON: Dat weet ik heel goed, het is er maar één en ze is wel leuk.

SIENTJE: Is het een vrouw alleen, of heeft ze geen man?

SIMON: Dat weet ik niet, ik heb het niet gevraagd en ze zei ook verder niets.

KATRIEN: Zal ik even boven gaan kijken, misschien ken ik haar wel.

SIMON: Dat lijkt me beter van niet, want ze wou even rusten na zo'n lange reis.

SIENTJE: Geeft ook niks, maar dat komt dan goed uit, dan kan Aaltje vanaf morgen de kamer gaan verzorgen.

AALTJE: Lijkt me heel leuk. Kan ik morgen dan al beginnen?

KATRIEN: Dan kom ik ook wel even mee, kan ik Aaltje even wat helpen, want ze moet natuurlijk nog veel leren.

SIMON: Ik weet niet of dat verstandig is, want ze wil niet graag gestoord worden tijdens haar werk.

AALTJE: Wat doet ze dan voor werk, want ik ben heel voorzichtig hoor.

SIMON: Dat weet ik nog niet precies, maar het schijnt dat ze het wel heel druk heeft.

SIENTJE: Ik stel voor dat je morgen gewoon komt en dan zien we wel of het nodig is om de kamer schoon te maken.

AALTJE: Prima, dan ben ik er wel om 9 uur.

KATRIEN: Dan gaan we maar weer naar huis en jullie zien haar morgen wel. *(af naar buiten)*

SIENTJE: Goed, tot morgen dan.

AALTJE: Ja, tot morgen. *(af naar buiten)*

SIENTJE: Wat bleef je lang weg, of moest je de koffers ook uitpakken?


SIMON: Dat is een heel lang verhaal, maar dat vertel ik later wel een keer.

ALBERT: *(op van buiten)* Goedemiddag, mag ik wel even binnen komen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ  **INK**

“Samenspelen” is ons motto